

RA Kedingen inv.nr 52

1801-1802 (N.B. De stukken zijn geexhibeerd te Goor).

Vrouwe Theodora Aleida Duikink weduwe van **Lodewijk van Eyll Ribbius**

contra

Jan Hendrik Olijdam (*1747) als in huwelijk hebbende **Jenneken Coelmans** (*1769), proces over het recht van praeferentie en concurrentie op het provenue der kooppenningen der gedistraheerde vaste goederen van **Hermannus Luttkhedde of Coelman** (*1749).

Inventaris van stukken uitmakende het geding over het regt van praferentie en concurrentie op het provenue der kooppenningen der gedistraheerde vaste goederen van Harmannus Luttkhedde of Coelmannes inzake vrouwe T.A. Duikink wed. van Lodewijk van Eyll Ribbius tegen Jan Hendrik Olijdam in huwelijk hebbende Jenneken Coelmans.

nr 1. Prothocollaria beginnende den 14 maart 1801 en eindigende den 16 jan. 1802.

nr 2. Deductie voor vrouwe T.A. Duikink cum documentis A, B en C geexhibeerd den 12 dec. 1801.

nr 3. Kinderscheidinge door J.H. Olijdam geexhibeerd den 12 dec. 1801 (deze geligt door J.H. Olijdam den 22 juny 1803, W. Jalink).

nr 4. Debath voor vrouwe T.A. Duikkink geexhibeerd den 16 jan. 1802.

nr 5. Debath voor Jan Hendrik Olijdam cum documentis A en B mede geexhibeerd den 16 jan. 1802.

nr 6. Rekening van de bediende advocaat der executante (geligt den 19 juny 1802 in fidem, W. Jalink).

nr 7. Rekeningen van de bediende advocaat en proc. van J.H. Olijdam.

nr 8. Rekeningen der gecrediteerde gerigts jura aan beide parthijen.

Aldus geïnventariseerd en gesloten Goor den 13 febr. 1802.

Wolter Jalink rigter D.J.R. Jordens dr. W. Hulsken proc.

Extract prothocollair des landgerigts Kedingen

Gerigte gehouden Goor den 14 maart 1801.

Judex Wolter Jalink Assessoren proc. B.J. Knappe en Harmannus Jalink

Compareerd in deezen gerigte mr. Daniel Jacob Rudolph Jordens als bediende en gevolmagtigde van vrouwe T.A. Duikink weduwe en boedelhoudersche van wijlen L. van Eyll Ribbius blijkens volmagt op den 13 maart laastleden voor de municipaliteit der stad Deventer gepasseerd, alhier vertoond en met het exhibitum betekend, zijnde in deezen geadsisteerd met mr. D.J.R. Jordens als haaren ad hunc litem verkooren en bij den gerigte toegelaaten curator en doet namens voormelde weduwe, zoo voor haar zelve als in qualiteit van boedelhoudersche van wijlen haaren eheman L. van Eyll Ribbius, bij deezen op de bestendigste wijze regtens panding naar athmaals regte op het erve en huis Coelers genaamd bestaande in twee stukken bouwland met allen opstand in den Meengs kamp geleegeen, zuidwaards bij langs Wenninks land en oostwaards bij langs Loken land als meede op een stuk hooyland het Nijebroek genaamd en geleegeen in het Markelsche Broek tusschen Lammertink en Loninks waare, in gevolge verzetting van den 3 september 1779 speciaal verbonden en verhypothekeerd voor het hier na te noemen capitaal en renten en in eygendom toebehoorende aan Harmannus Koelman (anders ook genaamd Luttkhedde) woonende in Harke onder Markelo.

Ten einde daar aan kost en schadeloos te verhaalen een capitaal van zes hondert en vijf en twintig guldens welke men reeds op den 30 april 1800 behoorlijk aan bepandede heeft doen loskondigen en opzeggen om tegen den voorigen verschijnsdag ingevallen op den 14 augustus 1800 terug te geeven, mitsgaders de daarop zedert den jaare 1792 ten agteren zijnde interessen tot vijf percent salvo calculo et errore, bedraegende twee hondert en vijftig gulden.

Verzoekende dat van deeze aanpandinge in gevolge het voorschrift van het landregt p 1 tit 7 art 1 aan voormelde Harmannus Coelman of Luttkhedde insinuatie mooge worden gedaan met eisch van kosten.

Decreet. Deze pandinge word na landregt en Nederlandsch regt geaccordeert en zal daarvan per extract loco wheete insinuatie aan de bepandede gedaan worden met inthimatie om deezen pandinge in zes weeken met geld of regt af te maaken.

Noodgerigte gehouden Goor den 25 april 1801.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Gradus Naves en Jan ter Welle

Compareerd mr. D.J.R. Jordens als bekenden bedienden en gevolmagtigden van vrouwe T.A. Duikink weduwe en boedelhoudersche van wijlen L. van Eyll Ribbius in deezen geadsisteerd met mr. D.J.R. Jordens als haaren ad hunc litem verkooren en bij den gerigte toegelaaten momber en doet namens dezelve, zoo voor haar zelve als in haare voormelde qualiteit van boedelhoudersche, ingevolge heeden voor zes weeken gedaane pandinge naar athmaals regte behoorlijk zijnde geinsinueerd op de beste wijze rechtens opbadinge naar athmaals rechte aan de vaste goederen van Harmannus Koelman (anders ook genaamd Luttikhedde) bij acte van pandinge genoemd, ten einde als bij dezelve acte van pandinge uitgedrukt is.

Met verzoek dat hiervan schriftelijke wheete aan Harmannus Koelman mooge worden gedaan met inthimatie als naar rechten, zulks stellende ad decretum met eisch van kosten.

Decreet. Conceditur en zal hiervan de verzogte schriftelijke wheete aan de bepandede gedaan worden met inthimatie om deeze zaak alnog in zes weeken met geld of recht af te maaken.

Gerigte gehouden Goor den 6 juny 1801.

Rigter Wolter Jalink Assessoren proc. B.J. Knappe en Derk Jalink

Compareerd in deezen gerigte mr. D.J.R. Jordens als bekende bediende en gevolmagtigde van vrouwe T.A. Duikink wed. en boedelhoudersche van wijlen L. van Eyll Ribbius geadsisteerd als vooren, verzoekende naar landregt p 1 tit 7 art 3 volgens de heden zes weeken gedaane opbadinge naar athmaals regte behoorlijk geinsinueerd blijkens het relaas op het dubbeld der wheete geteekend, vermits de panding met geld of regt niet is afgemaakt, aan de vaste goederen van Harmannus Coelman bij acte van panding vermeld, geeigend te moogen worden.

En dat de dag van distractie derzelve mooge worden gesteld op heeden over zes weeken en daartegen alle reele uithebberen als naar landregte p 1 tit 7 art 1 geciteerd om van hun regt te doen blijken en de verkooping bij te woonen, mitsgaders dat er een wheete mooge afgezonden worden aan alle die renten uit de geaffecteerde goederen hebben te verstaan die men weet aan hunne persoonen en die niet kent met edicte aan de drie naaste kerspels kerken, ten einde als bij landrechte en nadere reglement is uitgedrukt, zulks stellende ad decretum met eisch van kosten.

Decreet. De verzogte aaneeygeninge word geaccordeert en word den dag van distractie gesteld op heeden over zes weeken, zullende daar tegens de nodige wheeten worden afgezonden.

Noodgerigte gehouden Goor den 18 july 1801.

Rigter Wolter Jalink Assessoren proc. B.J. Knappe en Harmannus Jalink

Compareerd in dit gerigte mr. D.J.R. Jordens bekende bediende en gevolmagtigde van vrouwe T.A. Duikink wed. en boedelhoudersche van wijlen L. van Eyll Ribbius geadsisteerd als vooren, voordragende hoe dat in gevolge geemaneerde wheeten op heeden termin zij om de bij acte van pandinge breeder omschreevene goederen van Harmannus Koelman waarop voorzeide wed. een doorgaand regt bekoomen heeft bij executie te verkopen, zijnde alle bekende en onbekende crediteuren per edicta ad valvas geciteerd om van hun regt te doen blijken de distractie bij te woonen en verder te doen en te handelen naar raade en hij comparant dien ten gevolge staat wagten en waaren op derzelve comparitie. Verzoekende dat de erschijnende crediteuren moogen worden aangenoomen en de uitblijvende na voorgaande aaneeyssing gecontumaceerd moogen worden, voorbehoudens het recht van purge en voorts met de executoriale distractie op de hiernevens gaande voorwaarden of zodaenige anderen als dit gerichte zal oordeelen te behooren mooge worden voortgevaaren onder beding van kosten.

Hierop nader erschienen mr. D.J.R. Jordens en geeft namens zijn voormelde principalin vrouwe T.A. Duikink wed. en boedelhoudersche van wijlen L. van Eyll Ribbius aan dat zij wegens opgenoomen penningen ingevolge gerichtelijke schuldbekentenis van den 3 sept. 1779 te vorderen heeft van Harmannus Koelman en huisvrouw een capitale som van f 625. Met de daarop verscheenen renten zedert den 14 augustus 1792 ad vijf procent en dus met agt jaaren rente jaarlijks bedraagende f 31-5 en derhalven SC&E f 250. En dus in het geheel f 875.

Compareerd in dit gerigte Jan Hendrik Olijdam als in huwelijk hebbende Jenneken Koemans, voordragende uit afgegaene kerkspraaken ontwaar te zijn geworden dat de vaste goederen van comparants vrouwen stiefvader Harmannus Coelman en moeder Gerritdina Koyers, ter instantie van mevrouw T.A. Duikink op heeden door deezen gerigte staat gedistraheerd en verkogt te worden.

Dat comparants vrouw uit deezen boedel voor haar vaders goed Teunis Coelman is competeerende een somma van een hondert guldens zoals haar en haar wijlen overleeden broeder bij kinderscheidinge in dato den 27 december 1774 ieder voor haar vaderlijk goed was vermaakt en daarvoor een der stukken land verbonden.

Dat daarbij verders is geconditioneerd dat zo wanneer een van hun beide zonder lijfserven na te laten kwam te overlijden dat dan dit vermaakte voor de halvescheid in den boedel en voor de andere halvescheid op een van beide zoude vervallen.

Dat bekendelijk comparants vrouwen broeder (*Jan Koelers *1773*) zonder lijfserven na te laten overleeden zijnde en dus deeze halvescheid op haar is vervallen en haar derhalven uit deezen boedel is competeerende een summa van een hondert en vijftig gulden waarmede comparant namens zijn gemelde huisvrouw zig bij deezen aangeeft met geding van praferentie voor alle mindere regt hebbende, cum expensis.

Decreet. De gerealiseerde crediteuren aangeeischt en geene verder erscheenen zijnde, zo worden de uitgebleevene gecontumaceerd en zal op de overgegevene conditien met de verkoop worden voortgevaaren. Voorwaarden volgens welke vrouwe T.A. Duikink wed. en boedelhoudersche van wijlen L. van Eyll Ribbius voornemens is uit kragt van gedaene panding en verkreegen verwin bij executie te verkoopen de hierna te noemen perceelen.

De verkoping zal geschieden bij guldens van twintig stuivers het stuk bij inzate verhoging en kaarssen uitgang in deezer voegen dat de geene die het hoogste onder een bordje schrijft de inzate zal hebben en daarvoor genieten hetgeen bij het reglement van 1692 bepaald is, mitsgaders het regt bekomen om op dat perceel voor alle anderen zo veele hoogen te mogen zetten als hem zal goeddunken; ieder hooge tot tien gelijke guldens waarna het een yder zal vrijstaan te hoogen naar welgevallen. Zullende de hooger van ieder den tienden penning of een gulden genieten, ten waare er meer dan vijf en twintig hoogen in het geheel op een perceel mogten gesteld worden, in welk geval de hoogelden volgens voorschrift van het gemelde reglement van 1692 zullen moeten verdeeld worden.

Die bij het uitbranden en uitgaan der kaars de hoogste hooger of inzetter is, zal koper zijn en blijven en zijn gekogte perceel aanstonds kunnen en moogen aanvaarden. Zullende hetzelfde ook dadelijk na den toeslag tot zijnen bijzonderen schaade en baate hebben.

De koopspenningen zullen betaald worden aan den richter van Kedingen W. Jalink in twee termijnen, de eene half op den 30 september en de andere op den 31 december beide dezès jaars 1801.

De kosten der overdragt 100e penning en aangave van dien zullen door den koper voor het geheel betaald worden zonder de minste korting aan de koopspenning, gelijk meede het zegel indien de wet dit laatste ten tijde van den te doenen overdragt mogte vereisschen.

De koper zal ook voor zijne rekening moeten hebben en houden alle schattingen en uitgangen, stedigheeden en diergelijke lasten als van dijken, weegen en weteringen, waarmede het getrokken perceel bezwaard zijn mogte, zonder de minste korting. Zullende de voor den dag deezer verkoping verscheenen lasten door de executante aanbetaald worden en ten aansien der hierop bevestigde capitaalen en onvoldaane renten zal de koper niet verder gehouden weezen als de beloofde koopspenningen bedraagen.

Voor de te belovene koopspenningen en het naarkomen deezer voorwaarden zullen de kopers dadelijk moeten stellen twee genoegsaame borgen tot genoeg van het gerigt en den gevolmagtigden der executante, dewelke benevens den koper zowel beide voor een als een voor beide en als voor hun eygen schuld verbonden en aanspreekelijk zijn zullen onder uitdrukkelijken afstand van alle exceptien en beneficien rechtens deezen eenigsints strijdig, in het bijzonder van de exceptien van orde, divisie en excussie van de kragt en uitwerking derzelve zig ten vollen onderrich houdende, zullende bij ontstentenis van zodanige borgstelling dit perceel opnieuw weder geveild en verkogt worden tot schade echter en niet tot baate van den eersten gebrekkigen koper.

Wanneer over het uitbranden der kaarse en wie als dan de hoogste hooging of insate hebben mogte verschil ontstaan, zal zulks tot uitspraak van het gerigt en den gevolmagtigden van de excutante staan en de kaars aanstonds opnieuw weder aangestooken moogen worden.

Na betaling der volle koopspenningen zal aan den koper van ieder perceel overdragt als naar rechten gedaan worden. Blijvende dan nog het recht van losse aan den daartoe berechtigden volgens landrechte voorbehouden.

Het vrije en allodiale erve en huis Koelers genaamd bestaande in twee stukken bouwland met allen opstand van bomen en bosschen en al datgeen daar verder onder behoord zoals hetzelve thans door Harmannus Koelman of Luttekehedde in eygendom bezeten word in den Meengskamp zuidwaards bij langs Wenninks land, oostwaards bij langs Loken land geleegeen in de boerschap Harke bij de herberg de Pot onder Markel in deezen gerichte.

1e perceel.

Zijnde hetzelve bezwaard met een jaarlijksche verponding van vier guldens, agt stuivers en drie penningen.

Ingezet op	f 400-10
door Harmen Wilbers	
Harmannus van de Sagekuile gehoogd	20
H. Wilbers	20
H. van de Sagekuile	10
H. Wilbers	10
Harmannus Jalink	20
H. Wilbers	10
H. van de Sagekuile	10
H. Wilbers	10
H. van de Sagekuile	10
H. Wilbers	10
Te samen	f 530-10

En is hiervan bij het uitgaan der kaars koper geworden Harmen Wilbers met f 530-10 die tot borgen heeft gesteld Lammert Daalwig en Berend Wilbers.

2e perceel.

Een stuk vrij en allodiaal hooyland het Nijebroek genaamd geleegeen in het Markelsche Broek tusschen Lammerdinks en Loninks waare onder deezen gerichte zo en als hetzelve door voorschreven Hermannus Koelman in eygendom bezeten word, zijnde van verponding vrij alzo dezelve bij deezen geheel op het eerste perceel word gelegd.

Ingezet op	f 208-15
door Jan Heylerzigh	
Proc. Hulsken gehoogd	20
Te samen	f 228-15

Die daarvan bij het uitgaan der kaars koper is geworden met f 228-15.

Borgen H.J. ter Hofstee en Harmannus van de Sagekuile

Aldus verkogt in fidem. Wolter Jalink rigter

Gerigte gehouden Goor den 12 dec. 1801.

Rigter Wolter Jalink assessoren W.J. Arentzen en Harmannus Jalink

Compareerd in dit gerigte mr. D.J.R. Jordens als bekenden bedienden en gevolmagtigden van vrouwe T.A. Duikink wed. en boedelhoudersche van wijlen L. van Eyll Ribbius, voordragende hoe dat het heeden termijn is waarop den reele crediteuren van Harmannus Coelman zijn opgeroepen om zig eenig te maaken over de graad van praferentie welke ieder hunner op het provenue der geexecuteerde goederen van voorschreven Harmannus Koelman zoude hebben en bij ontstentenis van dien om het point van praferentie te disputeeren dat alle minnelijk verdrag hierover ten eenemaal onmooglijk is en de comparant derhalven namens voormelde zijne principalin exhibeerd eene deductie voor vrouwe T.A. Duikink wed. en boedelhoudersche van wijlen L. van Eyll Ribbius teegen alle reele crediteuren van H. Coelman moogende lijden dat hier van aan ieder hunner visie en copie worde verleend met een termin van veertien daagen om als dan daarop van debath te kunnen dienen; bij geen comparitie ofte genoegsaame handeling dier credituren verzoekende dat dezelve hiertoe moogen worden aangeeischt en gecontumaceerd zo en ten profijte als na rechten allesints met eisch van kosten.

Compareerd in dit gerigte Jan Hendrik Olijdam als in huwelijk hebbende Jenneken Koelmans geadsisteerd met proc. Wilhelm Hulsken die hij comparant in deezen en gevolge van dien met magt van assumptie tot zijn bediende na landregte qualificeerd, voordragende dat ingevolge gepubliceerde en geaffigeerde wheeten door deezen gerigte alle gerealiseerde crediteuren van den gedistraheerden boedel van Harmannus Koelman of Lutiikhedde en vrouw tegens heeden geciteerd zijn om haar over het provenue van de penningen van gedagten boedel eenig te maaken of daarover na landregt te dissenteeren dat aan zijden van de executante T.A. Duikink wed. Ribbius op heeden van de deductie gedient zijnde, zo draagt comparant pro se et (*voor hem en de zijnen*) bij deezen loco de deductie kortelijks voor.

Dat bij kinderscheidinge in dato den 29 december 1774 tusschen comparants vrouwen moeder Garritdina Koyers en de aangestelde mombaaren van comparants vrouw en wijlen broeder, met naamen Harmen Nijhuis en Gerrit Jan Koyers, opgerigt aan comparants vrouw en haar wijlen broeder Jan Coelman ieder derzelve voor haar vaderlijk goed Teunis Coelman is vermaakt eene summa van een hondert guldens en hetgeen daar verder zo van kist, kleeren, etc daar mede bij is bedongen, met conditie dat zo wanneer een van de kinderen buiten lijfserven na te laten mogte koomen te sterven dat dan de halvescheid der vermaakte penningen van het eene kind op het andere zoude vallen, zoals dit een en ander uit de acte van kinderscheidinge, die men in originali met den opgerigten inventaris hierbij sub A overgeeft. Met meerderen is te ersien dat bekendelijk comparants vrouwen broeder reeds lang zonder lijfserven na te laten overleeden zijnde, dus de halvescheid der aan hem vermaakte hondert guldens op comparants vrouw is gedevolveerd en vervallen, zoals ook reeds bij reces van aangave ten daage der distractie heeft te kennen gegeven. Zodat comparants vrouw alnu uit deezen boedel, of wel uit de penningen zo een der verkogte of gedistraheerde twee stukken lands hebben opgebracht, te pratendeeren heeft eene summa van een hondert en vijftig guldens en waar voor een van deeze twee stukken lands bij de acte van kinderscheidinge wel expresselijk waaren verbonden, zo als zulks uit de acte hiervooren overgelegd is te ersien. Biedende comparants vrouw aan des gerequireerd met eede tot God almagtig uit te zweeren, daarop geen heller (*een Duitse munt*) of penning ontfangen te hebben.

Dat comparant ook wel op den dag van distractie mondeling aan deezen gerigte heeft te kennen gegeven en verzogt om een deezer stukken land afzonderlijk te verkoopen, dog dat den bediende advocaat van de executante geproponereerd heeft het plaatsjen Coelmans tot menage van kosten in eene massa te verkoopen, met aanbod dat wanneer comparant namens zijn dik gemelde huisvrouw voor zijn principalinne mogte praferent verklaard worden de taxatie of waarde van een deezer stukken lands pro rato der volle koopspenningen aan dit gerigte zoude overlaaten, zoals zulks dit gerigte overbekend is.

Daar dan nu uit de acte van kinderscheidinge hier vooren geexhibeert ten vollen consteerd dat dezelve lang voor de hypothecatie door comparants vrouwen moeder en haaren thans nog in leeven zijnde man Harmannus Coelman of Luttikhedde ten profijte van L. van Eyll Ribbius en vrouw afgegeven is opgerigt,

is er ook geen de minste twijffel over of comparants vrouw moet ook voor dezelve en alle minder regt hebbende op de kooppenningen van een deezer twee stukken lands praferentie genieten.

Doende derhalven bij deezen omni meliori modo concludereen dat bij vonnis of decreet van dit gerigte comparants vrouw op de kooppenningen van een der gemelde twee stukken lands voor de wed. van Eyll Ribbius en alle minder recht hebbende crediteuren, praferent zal worden verklaard met eisch van kosten. Nader erschienen mr. D.J.R. Jordens verzoekende van de door Jan Hendrik Olijdam in te dienen deductie visie en copie met een termijn tot den tweeden regtdag na de vacantie om als dan daarop te doen en handelen na raade onder protest van kosten.

Erschenen de wed. van Jan Kistemaker (*Janna Roelvink*) geadsisteerd met proc. Knappe als momber en geeft zig aan met een pratensie van f 6-10 wegens door haaren wijlen eheman verdient arbeidsloon aan gemaakte doodkisten, met verzoek van praferentie als na rechten.

Decreet. De reele crediteuren in den boedel van H. Luttkhedde aangeeischt dog geene verder erscheenen zijnde, zo worden de uitgebleevene ten profijte als na rechten gecontumaceerd.

Gerigte gehouden Goor den 16 jan. 1802.

Rigter Wolter Jalink Assessoren proc. B.J. Knappe en Hermannus Jalink

Compareerd in dit gerigte mr. D.J.R. Jordens als bekenden bedienden en gevolmagtigden van vrouwe T.A. Duikink wed. van wijlen L. van Eyll Ribbius, exhibeerende namens dezelve debath tegens het door J.H. Olijdam nomine uxoris ingediende reces loco deductie en verklaarende dat men het onnodig gehouden hadt om tevens van debath tegen de wed. Kistemaker te dienen, dewijl dezelve slegts eene rekening (en geensints een geauthoriseerd extract uit haar schuldboek) heeft overgegeeven zonder bijvoeging van eenige deductie, te meer daar die rekening slegts eene personeele schuld bevat welke hier in geene aanmerking kan komen, alzo alhier slegts over de praferentie der reele schulden decisie behoore te vallen, moerende in geen en deele eene executoriale distractie met eenen desolaten boedel verward worden. En verders voordraagende dat hij comparant alnu staat wagten op de comparitie en handeling der verdere crediteuren van H. Koelman. Verzoekende dat dezelve daartoe moogen worden aangeeischt en bij verder uitblijven of ongenoegsaame handeling gecontumaceerd en volgens landrechte art 13 tit 21 d 1 van het dienen van debath verstoken verklaard. Met verder verzoek dat de prothocollaria moogen worden vervaardigd en een termin tot sluiten bepaald. Allesinds met eisch van kosten.

Compareerd in dit gerigte proc. Wilhelm Hulsken bekende bediende van Jan Hendrik Olijdam als in huwlijk hebbende Jenneken Coelmans en exhibeerd op en tegens alle minder regt hebbende crediteuren die zig aangegeven hebben in den gedistraheerden boedel van H. Coelmans of Luttkhedde debath cum documentis A en B afwagtende cum expensis.

Nader erschienen mr. D.J.R. Jordens voordragende dat het allesints tegen de manier van procedereen strijdt dat men bij debath alnog nadere bewijsstukken ten betooge van hetgeen bij deductie is geposeerd overlegd; weshalven hij comparant zal verwagten dat op de door parthij bij debath overgelegde bewijsstukken bij de decisie deezer zaak geen reguard zal geslaagen worden, immers en in allen gevalle niet op de daarbij overgelegde condschap, alzo hij comparant zig doordat dezelve eerst bij debath is overgelegd in de onmogelijkheid ziet dezelve te kunnen reproduceeren.

Dat hij echter ter voorkoming van alle kosten hiertoe geene incidenteele conclusie zal neemen maar verwagt dat de toekomstige referent hier omtrend het nodige regard bij de beslissing deezer zaak zal neemen allesints met eisch van kosten.

Hierop erschienen proc. Wilhelm Hulsken zeggende dat het bewijsstuk sub A maar slegts een extract of copie uit het prothocoll van kinderscheidingen is, waarvan reeds het origineel bij deductie is overgelegd en wat het tweede betreft was comparant in de onmogelijkheid gesteld dit bewijs eerder over te leggen, alzo vast verwagt had dat deezen boedell buiten het dienen van deductie en debath in der minne zoude zijn geliquideert, dog zo parthij mogte vermeinen schoon allezints onverplicht door deeze condschap te zijn bezwaard, mag men lijden dat dezelve worde gereproduceerd, ja zelfs met nieuw bewijs gestraft en dat

hetzelve door haar voor den termin van sluiten worde overgegeeven, dog echter alles onder protest van prajudicie en kosten.

Decreet. De verdere crediteuren in den boedel van Harmannus Coelman of Luttkhedde aangeeischt en niet erscheenen zijnde, zo worden dezelve gecontumaceerd en volgens landregt d 1 tit 21 art 13 van het dienen van debath verstoken verklaard, wordende voorts de termin van sluiten gesteld op heeden en vier weeken waartegens de prothocollaria zullen vervaardigd worden.

Pro vero extractu. Wolter Jalink rigter

Exhibitum in judicio Goor den 12 dec. 1801.

Wolter Jalink rigter

Deductie voor vrouw T.A. Duikink weduwe en boedelhoudersche van wijlen L. van Eyll Ribbius geadsisteerd met mr. D.J.R. Jordens als haren verkoren en toegelaten curator ad litem deducente, tegen alle reeele crediteuren van Hermannus Koelman of Lutteke Hedde opposanten.

Burger W. Jalink Richter van Kedingen.

Ten einde het recht van preferentie hetgeen de deducente op de koopspenningen van de bij executie verkogte goederen van Hermannus Koelman heeft te betalen en de ten einde dezer te nemene conclusie behoorlijk te adstruere, zal de deducente de vrijheid nemen u en den toekomstigen referent te doen voordragen dat zij uit hoofde der gerichtelijke schuldbekentenis van Hermannus Koelman en zijne huisvrouw van den 3 september 1779 wegens penningen, door hen van wijlen haren ehe man en de deducente genegotieerd te vorderen heeft, een som van zes honderd vijf en twintig guldens met en benevens de renten van dien tot vijf percent zederd den jaare 1792 bedragende SC en E twee honder en vijftig guldens zo en als onder A.

Dat hiervoor speciaal verbonden en gehypotheekeerd is het erve en huis Koelers bestaande in twee stukken bouwland met allen opstand in den Meengskamp gelegen en het hooiland het Nijebroek aan voormelden Koelman in eigendom toebehorende.

Dat deze goederen ten tijde dier verzetting ten eenemaal onbezwaard waren blijkens het certificaat van den toenmaligen richter van Kedingen A. van Hoevell onder B.

Dat zijn ingevolge gedane behoorlijke pandinge, opbadinge en aaneigeninge als naar landrecht een doorgaand recht op deze goederen bekomen hebbende, dezelve uit kragt van dit verwin op den 18 july laastleden bij executie heeft doen verkoopen.

Weshalven zij vermeent dat zij met haare capitale schuldvordering en agterstedige renten immers voor zo ver een buiten, een binnen en een lopend jaar betreft met de kosten ter bekoming dezer schuldvordering in dezen pandprocedure aangewend, behoort te worden geprefereerd in den derden graad voor en boven alle jongere crediteuren in dien zelfden graad en minder recht hebbenden.

Uit hoofde van het gestatueerde bij landregt i d 21 tit art 15 in de woorden: ten derden binnenjaarse en de naastkomende pachten en de renten met de capitalen vandien bij richtersbrieven enz daarop gelegd.

Terwijl omtrent de preferentie der kosten in dezen graad al mede geen de minste twijffel overig zijn zal indien men in het oog houdt dat voor dezelve de gexecuteerde goederen mede speciaal verbonden zijn blijkens den inhoud der gerichtelijke schuldbekentenis onder A.

Behalven dat het ook nog ten vollen in rechten bekend is dat degeen die met panding eenig goed ingewonnen heeft uit kragt van sententie recht van preferentie in dien graad behoort te genieten.

Hiermede dan ook het recht van preferentie der executante in dezen (immers voor het tegenwoordige) ten genoegen rechtens betoogd achtende, doet de deducente onder imploratie van het nobile judicis officium concluderen.

Dat bij decreet of vonnis van dit gerichte zal worden verstaan dat de deducente met haare capitale schuldvordering van zes honderd vijf en twintig guldens benevens de daarop ten agteren zijnde renten, immers voor zo ver een binnen, een buiten en een lopend jaar betreft en ook met de kosten der ter dezer zaak gevoerde pandprocedure, zal worden geprefereerd in den derden graad voor alle andere minder recht hebbende crediteuren.

Allessinds met eisch van kosten.
D.J.R. Jordens dr.

Exhibitum in judicio Goor den 16 jan. 1802.

Wolter Jalink richter

Debatth voor vrouwe T.A. Duikink weduwe en boedelhoudersche van wijlen L. van Eyll Ribbius geadsisteerd met mr. D.J.R. Jordens als haren verkoren en toegelaten momber executante en debathtante, tegen Jan Hendrik Olidam als in huwelijk hebbende Jenneken Koemans deducent.

Burger W. Jalink Richter van Kedingen

Ten einde des deducents reces loco deductie op den vorigen termijn ingediend ten betoge van zijn vermeend recht van preferentie op een gedeelte der kooppenningen van het op den 18 july 1801 bij executie verkogte erve en huis Koelers kortelijk volgens het voorschrift van het landrecht te debatheren. En hierdoor onze alhier te nemene contra conclusie genoegsaam te adstrueren om adjudicatie van dezelve en tevens van onze bij deductie reeds genomene conclusie te erhouden.

Zo vermeent de debathtante u en den toekomstigen referent te moeten doen voordragen dat het uit voormelde reces zowel als uit de aangave door parthij ten tijde der distractie van het voorschreven erve en huis Koelers gedaan duidelijk is dat de deducent op het provenu van een der gedistraheerde stukken bouwland preferentie boven de executante beweert.

Uit hoofde dat hetzelfde bij eene kinderscheiding van 1774 door comparants vrouwen moeder Gerritdina Koyers voor het vaderlijk goed ter som van twee honderd guldens aan deducents huisvrouw en haar overleden broeder verpand en verbonden zijn zoude.

Zodat hier in de eerste plaats te onderzoeken staat of het geschrift onder A waarop parthij deze zijne stelling bouwt, eene zodanige kinderscheiding bevat welke in rechten voldoende is om eenig recht van voortogt te eischen.

Waar omtrent wij dan nu moeten opmerken dat het nergens uit blijkt dat de merken Y I Y en Y, welke onder voorschreven geschrift staan en gezegd worden van G. Koelmans, G.J. Koier, D. Daelwijk en G. Slagmans te zijn, inderdaad door dezelve zijn getrokken.

Alzo men daarvan geen certificaat van een richter of schout, nochte van twee getuigen geschreven vindt, hoedanige verklaring aldaar toch behoorde te zijn zouden, die merken de kragt van eene naamteekening hebben.

Terwijl het zogenaamde certificaat van den richter van Kedingen onder dat geschrift te vinden, verklarende die kinderscheiding geapprobeerd en geprotholleerd te hebben, geen het minste voor de echtheid van dat stuk oplevert daar onder hetzelfde geene eigenhandige naamteekening nochte eenig zegel van den toenmaligen richter gevonden wordt.

Weshalven dat certificaat en die merken der contrahenten zeer wel door een ander dan den richter en de contrahenten daaronder kunnen geschreven zijn, zodat dit geschrift dus voor een chartebel te houden zij. Hetwelk geen het minste teeken van echtheid draagt, veel minder eenige authenticiteit bezit, tenzij men die wilde zoeken in de woorden op de buiten zijde geschreven Nijenhuisse.

Waaruit wij echter vertrouwen dat niemand een genoegsaam bewijs voor de echtheid zal durven trekken daar geensinds bewezen is dat zulks door den toenmaligen richter eigenhandig geschreven is.

Dan al consteerde eens genoegsaam de echtheid van deze kinderscheiding, zo blijkt evenwel nergens uit dat dezelve ten prothocolle is geregistreerd. Zonder welke registratie dezelve ten opzichte van een derde (zoals de executante in dezen) kennelijk van geen de minste kragt kan zijn.

Cum non esse et non apparere in jure pro sijn onimis halcantur. Zo is het ontwijffelbaar dat deze kinderscheiding als niet geregistreerd te houde zij, alzo van zulke registratie niets geblijke.

Te meer noch daar het uit de prothocollaria zal geblijken dat er gene personele wete door dit gerichte aan den deducent is geexploiteerd ter bijwoning der executoriale verkoping zoals naar landrechte had moeten geschieden indien hij een bekend crediteur geweest was.

Waaruit het klaarblijkelijk is dat de tegenswoordige richter deze kinderscheiding nergens geprothocolleerd gevonden heeft toen hij het prothocol nazag om de reelee crediteuren op te speuren.

Immers zo dezelve geprothocolleerd ware dan ook hadt parthij daarvan bij zijn reces loco deductie toch ongetwijffeld een authentiek extract overgelegd.

Zodat die zogenaamde kinderscheiding als zijnde niet geregistreerd in allen gevalle aan de executante niet nadelig zijn kan daar dezelve alle de vereischen van een gerichtelijk verband ontbere.

Dan al bleek de echtheid dezer kinderscheiding ontwijffelbaar, ja al was dezelve behoorlijk ten prothocolle geregistreerd zodanig dat het daarin vermelde verband ook van kragt zijn moest ten opzichte van een derde buiten de contrahenten; dan ook noch blijkt het geensinds dat een der bewuste bij executie op den 18 july laastleden gedistraheerde stukken bouwland voor dat kindergoed verbonden zij. En dit is de andere reden onzer oppositie.

In het overgelegde bewijsstuk onder A immers vindt men omtrent het verband alleenlijk deze woorden: is noch goedgevonden dat zij tot onderpand zullen hebben dat eene stukke land.

Hoe toch blijkt het nu (zoals parthij beweert) uit deze woorden dat aldaar bedoeld wordt een der voornoemde stukken bouwland ? Daar in het tegendeel in dat geschrift alsmede in die zogenaamde inventaris (welke mede geen het minste teeken van echtheid of authenticiteit draagt) gesproken wordt van een stuk land dat onder de katerstede Endemans behoorde en geensinds van een stuk land tot het door ons verkogte erve Koelers behorende.

Waaruit het dan volkomen zeker is dat het een der twee verkogte stukken bouwland is welke in die kinderscheiding bedoeld worden.

Hetgeen nog duidelijker zijn zal indien men het certificaat van wijlen J.A. van Hoevell toenmaals richter van Kedingen bij de dezerzijds voor de executante op den vorigen termijn geexhibeerde deductie onder B overgelegd inziet, waarbij dezelve verklaart dat de stukken lands thans door de executante verkogt ter dier tijd ten eenemaal onbezwaard waren.

Zijnde dit attest in den jaare 1779 door dien zelfden richter J.A. van Hoevell afgegeven welke in den jaare 1775 (volgens partijs eigen stelling) en dus slegts vier jaren te voren den voorschreven kinderscheiding geapprobeerd en geregistreerd zoude hebben.

Zodat het buiten alle twijffel is dat in die acte immers nooit een van die stukken lands welke door de debathtante bij executie verkogt zijn, kan en bedoeld geweest zijn.

Hierbij zouden wij ook noch kunnen voegen dat de deducent in allen gevalle verplicht geweest was, wilde hij eenig recht van preferentie doen gelden, aan te tonen welk stuk lands speciaal voor dat kindergoed verbonden was.

Iets hetgeen hij zelfs niet eens durfde op te geven, zoals uit zijn reces en conclusie blijkt, waar hij zegt dat hij preferentie beweert op de koopspenningen van een der twee stukken land door ons verkogt zonder te bepalen welke dier beide stukken land. En zulks niet tegenstaande in dat bewijsstuk slegts van een stuk lands gesproken wordt.

Hiermede duidelijk betoogd achtende dat de deducent in geen deele zijn recht van preferentie op een der gemelde stukken lands bewezen heeft, alzo het nergens uit geblijkt dat een derzelver voor het gemelde kindergoed verbonden is, noch dat die zogenaamde kinderscheiding ten prothocolle zij geregistreerd.

Maar zelfs in het tegendeel voldoende bewezen hebbende dat die acte nergens is geprothocolleerd, dat geen der gemelde stukken lands daarbij in het bijzonder verpand zij, alzo in die acte van een ander stuk land gesproken wordt.

Zo zullen wij ten slotte alleen noch opmerken dat men zich geensinds te verwonderen hebbe over de stoutheid van den deducent om op zulke onbewezen gronden preferentie op een gedeelte der geexecuteerde goederen te beweren.

Daar hij een schoonzoon van den geexecuteerden is en het maar al te bekend is welke middelen zich de zodanigen, wier goederen geexecuteerd worden, niet veroorloven om dezelve immers gedeeltelijk te redden.

Vooral aan het dezen gerichte overvloedig bekend is hoe wederrechtelijk H. Koelman zelve het effect der executie van zijne goederen heeft zoeken te verhinderen.

Weshalven de executante en debathtante onder imploratie van het nobile judicis officium doet contra concluderen.

Dat aan den deducent zijnen aangenomenen eisch en conclusie immers in voegen die is liggende zal worden ontzegd en de executante daarvan kost en schadeloos geabsolveerd.

D.J.R. Jordens dr.

Exhibitum in judicio Goor den 16 jan. 1802.

Wolter Jalink rigter

Debath voor Jan Hendrik Olidam als in huwlijk hebbende Jenneken Koelmans op en tegen alle mindere regthebbende crediteuren die zig aangegeven hebben in den gedistraheerden boedel van Harmannes Koelman of Luttikhedde.

W. Jalink Rigter van Kedingen

Debathant houd zig ten vollen verzekert van zijn gededuceert regt op en aan van een den gedistraheerde stukken lands van Harmanus Koelman of Luttikhedde.

Met kragte van kinderscheidinge in dato den 29 dec. 1774 voor het gerigte van Kedingen gepasseerd en behoorlijk geregistreerd in dato den 6 january 1775 meede alhier overgelegd sub A.

Waarvoor op het gemelde stuk lands zoals tans onder het plaatsjen mede is gedistraheerd in debita forma is verbonden en ten specialen onderpande is gesteld geworden.

Met dat gevolg dat in gevolge landregt p 1 t 21 art 15 deze schuld in tertio grada op het onderpand praferentie genieten moet.

En wel boven en voor alle latere verbanden landregt.

En alzo mede eene vroegere preferentie in dezen derden graad genieten moet voor de verzetting en hypothecatie van de executante als zijnde die laten en wel van den 3 september 1779 volgens aangave teste prothocolle.

Want ofschoon de vrouw executante bij haare deductie wel overgegeven heeft een certificaat van den rigter van Kedingen in dato den 3 juny 1779, daarbij verklaarende dat zedert den jaare 1769 bij hem ten prothocolle geene verzetting is gevonden.

Zoo kan dit certificaat (hetzij dezelve wel of kwalijk afgegeven is) geen verandering geven aan het regt van hypothecatie en preferentie hetwelk debattant daarop heeft uit hoofde van gerigtelijk verband en kinderscheiding hierboven gemeld.

Dewijl het volgens het gezond verstant niet in de magt van een derde kan staan om iemand in zijn regt door het afgeven van zulke certificaten te verkorten.

En dat wel door een min naukeurige examinatie of verzuim van een prothocol houden.

Tegen wien de vrouw executante hun regt van schadeloos stelling na raade overig blijft.

En waarmede debathtant niets te doen heeft, men zie maar Nessink aant op het landregt p 1 tit 1 art xi, alwaar dit in terminus geleerd word.

En zulks is ook meermalen also in executoriale of desolate boedels alhier verstaan als onder anderen in den bekenden geabandanneerden boedel van den heer Schomaker tot het Laar te Ommen, te vinden in de Overijsselsche advis boeken alwaar dit stuk met veel omslag is gedediceert.

En debattant vertrouwd also dat niemand hem zijn regt uit kragte van die kinderscheidinge en gerigtelijk hypotheecq heeft kunnen prajudiceeren buiten zijn weten of toe doen.

Dat nu ook dit stuk lands dat aan hem verbonden is bij deze acte hetzelfde land is dat meede onder het plaatsje is geexecuteert word beweezen met condschap hierbij sub B.

En hiermede houd debattant gedient van debat zonder iets nadeligs te willen hebben gestendigt van hetgeen hij niet expres heeft gedebatteerd.

Persisterende bij zijn eisch en conclusie ten einde van zijne deductie genomen, cum expensis.

J. Jacobson dr.

Extract uit het prothocoll van momberstellingen en kinderscheidingen des landgerigts Kedingen
Noodgerigte gehouden op den huize Nijenhuis.

Mij vergun der aarden den 6 jan. 1775.

Coram iudice J.A. Baron van Hoevell Assessoren Hendrik Jalink verwalter rigter en Hendrik
Nieuwenhuis

Compareerd in deezen wel edele gerigte Gerritdina Koyer wed. wijlen Teunis Koelman als moeder en wettige voogdesse van haare twee onmondige kinderen bij wijlen haaren man voornoemd in egte verwekt als namentlijk een zoon genaamd Jan en een dogter genaamt Jenneken; voorts als voogden en mombaren Herman Nijhosses en Gerrit Jan Kojers hebbende bij handtasting in eedes plaats verklaard dat de onmondige voornoemd door deeze kinderscheidinge en momberstelling geenzins zijn benadeelt en teffens zolemneel aangenoomen ieder in zijn post tot haarer meerderjarigheid der onmondigen voordeel trouwhartig waar te nemen, waarop deeze kinderscheiding en momberstelling door mij is geapprobeert en alhier ten prothocolle geregistreerd.

Op heeden dato isser een christelijk en wettelijke kinderscheidinge gemaket tussen Gerritdina Koyers en hare twee onmondige kinderen van de overledene Teunis Koelmans, nu woonagtig op het plaatsjen Endemans in Harke, met name een zoon Jan en een dogter Jenneken. Met beloften van mombaren en vriden waarvoor zig inlaten en invoegen als mombaren Harmen Nijhosses en Gerrit Jan Kooyers. Ten eersten zo wort deze twee onmondige kinderen toegezet voor haar vaderlijke goet ieder kint hondert gld, ik zegge hondert guldens ad 20 stuiver het stuk, en de zone Jan zal zijn vaders klederen hebben en de dogter vaders kiste en daar en boven zal de dogter Jenneken hebben een paar linnen bedden en bedden toebehoor en een zwart kleet naberlijke wijze.

Ten tweden en de kinderen zullen onderhouden worden van moeder en haren toekomenden bruydegom in eeten en drinken, linnen en wullen tot dat zij bekwaam zijn om te kunnen dienen en behoorlijk ter scholen laten gaan om schrijven en leezen te laten leeren.

Ten derden goetgevonden van het gemaakte goet zal deeze kinderen vervallen wezen als zij vijf en twintig jaren oud zijn, ofte zo het gebeurde dat ze eerder kwaamen te trouwen dan zal het haar gegeeven worden bij het trouwen.

Ten vierden maar zo het gebeurde dat eene van de kinderen ziek of zugten mogten worden, ongetrouwd zijnde en niet bekwaam zijn om te kunnen dienen, dan zullen zij eenen vrijen ingang hebben in de kaeterstede Endemans an na huysvermogen verplegen worden en dan te sterven quamen ongetrouwt zijnde, dan zal de halvescheid van dat gemaakte goed van het eene kint op het andere sterven, maar het verdiende loon van het eene kint op den andere, maar de halvescheid van dat gemaakte goed zal ten huize bestaan blijven voor een eerlijke begraffenisse.

In oirconde der waarheid is dit eigenhandig getekent van moeder en momboiren ten huuse van Endemans alhier in Harke den 27 dec. 1774.

Is nog goedgevonden in plaatse van misbetaling voor de bovenstaande kinderen dat zij tot onderpand zullen hebben dat eene stukke land.

Was getekent of gehandmerkt.

Dit is het Y mark van Gardina Koelmans.

Herman Nijhosses als momboir.

Dit is het mark + van Garrit Jan Koie als momboir.

Dit is het Y mark van Derk Dalewik als getuige.

Dit is het Y mark van Gerrit Slagmans als getuige.

Inventaris van alle gereede en ongereede goederen door Teunis Koelmans en Gardina in egte bezeten te samen woonagtig geweest op het plaatsjen of kueterstedeken Endemans in Harke genaamt en door het afsterven van Tonis Koelmans en Gerritdina Koyers zij te samen hebben geprokereert twee onmondige kinderen een dogter en een zone met namen de zoon Jan den de dochter Jenneken en zo heeft zij haar nagelaten goederen laten taxeeren door de mombaren en twee nabeuren.

Ten eersten zo zijn daar twe stukken bouwland groot ongeveer twee mudde gezaay gelegen bij het huys getaxeerd op 400 gls.

Ten tweeden zo zijn daar twe koeien en een kalf getaxeerd te samen f 60.

En den inboedel des huizes en het huys getaxeerd op f 120.

En het bezaay en het kooren op den balken tesamen getaxeerd op f 60.

Samen f 640

Schulden tesamen f 180. Blijft te samen f 460.

Pro vero extractu. Wolter Jalink rigter

Vraagarticulen om daarop ter instantie van J.H. Olijdam als in huwlijk hebbende Jenneken Koelmans na voorgaande citatie en erinneringe van de zwaare meineds straffe onder eede te hooren:

1. Jan de Look

2. Jan Wiemerink (*Morsman*)

Ouderdom en verwantschap te vragen.

Verklaard eerste getuige Jan de Look ongeveer 45 jaaren oud en tot producent onverwant te zijn.

Tweede getuige Jan Wiemerink verklaard ongeveer 50 jaar oud en tot producent onverwant te zijn.

Woonen getuigen niet in de boerschap Harke digt bij het plaatsjen Coelman zo voor eenigen tijd door mevrouw van Eyl Ribbius gerigtelijk is laten verkopen en toebehoord hebbende Harmannus Coelmans of Luttikhedde en vrouw Gerritdina Kooyers ?

Verklaard eerste getuige in de boerschap Harke digt bij het plaatsjen Coelmans te wonen zo voor eenige tijd door mevrouw van Eyl Ribbius gerigtelijk is laten verkopen en toebehoord hebbende aan Harmannus Coelmans of Luttikhedde en vrouw Gerritdina Kooyers.

Tweede getuige verklaard in de boerschap Harke digt bij het plaatsjen Coelmans te wonen zo voor eenige tijd door mevrouw van Eyl Ribbius gerigtelijk is laten verkopen en toebehoord hebbende aan Harmannus Coelmans of Luttikhedde en vrouw Gerritdina Kooyers.

Dan hebben getuigen ook zeer wel gekend wijlen Teunis Koelmans, eerste man van Gerritdina Kooyers ?

Verklaard eerste getuige wijlen Teunis Coelmans eerste man van Gerritdina Kooyers zeer wel gekent te hebben.

Tweede getuige verklaard wijlen Teunis Coelman eerste man van Gerritdina Kooyers zeer wel gekent te hebben.

En dan weten getuigen ook zeer wel dat bij dit plaatsjen Coelmans geen meerder land ten tijde van het overlijden van Teunis Coelmans geweest is en nog niet is, dan twee stukken lands op den Meengs kamp geleegeen zo door mevrouw van Eyl Ribbius verkogt zijn en door Harmen Wilbers zijn aangekogt ?

Verklaard eerste getuige zeer wel te weten dat bij dit plaatsjen Coelmans geen meerder land ten tijde van het overlijden van Teunis Coelmans geweest is en nog niet is, dan twee stukken lands op den Meengs kamp geleegeen zo door mevrouw van Eyl Ribbius verkogt zijn en door Harmen Wilbers zijn aangekogt.

Tweede getuige verklaard ook zeer wel te weten dat bij dit plaatsjen Coelmans geen meerder land ten tijde van het overlijden van Teunis Coelmans geweest is en nog niet is, dan twee stukken lands op den Meengs kamp geleegeen zo door mevrouw van Eyl Ribbius verkogt zijn en door Harmen Wilbers zijn aangekogt.

Ik Wolter Jalink Rigter van Kedingen certificeere mits deezen dat op de daartoe gedaene citatien voor mij en assessoren Hermannus van de Sagekuile en Antony Slot persoonlijk in den gerigte erscheenen zijn de in het hoofd deezes gemelde getuigen en dat dezelve na erinnering der zwaare meineds straffe op voorenstaande vraagarticulen onder eede hebben gedeponeed invoegen als daar onder staat geregisteerd. Des ten oirconde hebbe deeze gegeven onder mijn hand en zegel.

Actum Goor den 14 january 1802. Wolter Jalink rigter

Memorie van gerigts jura gecrediteerd aan J.H. Olijdam in huwelijk hebbende Jenneken Coelmans contra vrouwe T.A. Duikink wed. Ribbius en alle minder recht hebbende op het provenue der gedistraheerde vaste goederen van H. Coelman of Luttikhedde.

1801	
den 18 july reces van aangave 2 fol	f 0-16-0
12 dec. reces loco deductie 4 fol	1-4
decreet	0-6
1802	
14 jan. condschap van 2 getuigen ter instantie van dezelve afgehoord, jura samen	3-2
voor extract der kinderscheiding 4 fol	0-16
16 jan. voor reces tot exhibitie van het debath	0-12
nader reces op dat van dr. Jordens	0-12
decreet	0-6
samen	f 7-14

Memorie van gerigts jura gecrediteerd aan mr. D.J.K. Jordens als bediende van vrouw T.A. Duikink wed. Ribbius over het regt van praferentie op het provenue der vaste goederen van H. Coelman of Luttikhedde ter instantie van dezelve gedistraheerd contra J.H. Olijdam in huwelijk hebbende Jenneken Coelmans.

1801	
den 12 dec. voor reces tot exhibitie der deductie 2 fol	f 0-16
comparitie op deductie van J.H. Olijdam	0-6
decreet	0-6
1802	
den 16 jan. reces tot exhibitie van het debath	0-16
nader reces op dat van proc. Hulsken	0-12
decreet	0-6
voor de copie der condschap door J.H. Olijdam geexhibeert 4 fol	0-16
samen	f 3-18

In zaaken van praferentie en concurrentie op het provenue der immobilia van Harmannus Koelman of Luttikhedde tusschen vrouwe T.A. Duikink weduwe en boedelhoudersche van wijlen L. van Eyll Ribbius en Jan Hendrik Olijdam als in huwelijk hebbende Jenneken Koelmans voor het landgerigte van Kedingen alnog quastieus en ongedecideerd hangende.

Hier over gezien en met vereischte attentie geexamineerd acta prothocollaria beginnende den 14 maart 1801 en eindigende den 16 jan. 1802 sub nr 1.

deductie voor vrouwe T.A. Duikink cum documentis A, B en C geexhibeerd den 12 december 1801 sub nr 3

dinderscheidinge door Jan Hendrik Olijdam geexhibeerd den 12 dec. 1801 sub nr 3.

debath voor vrouwe T.A. Duikink geexhibeerd den 16 january 1802 sub nr 5.

debath voor Jan Hendrik Olijdam cum documentis A en B meede geexhibeerd den 16 jan. 1802 sub nr 5.

rekeninge van den bediende advocaat van vrouwe T.A. Duikink sub nr 6.

rekeningen van de bediende advocaat en procureur van Jan Hendrik Olijdam sub nr 7.

en eindelijk rekeningen van gecrediteerde gerigts jura aan beide partijen sub nr 8.

Alles overeenkomstig en inventaris den 13 febr. 1802 opgerigt en door de richter en beidersijds bedienden getekend en op alles gelettet hebbende waarop in deezen tot administratie van onpartijdige justitie behoorde gelettet te worden.

Het gerigt van Kedingen voornoemd met toegetrokken advys van de ondertekende rechtsgepromoveerde in naam des Bataafschen Volks onpartijdig recht doende kent onderstaat dat van het provenue der verkogte vaste goederen zullen worden afgetrokken de kosten zo tot inninge en distractie van die goederen

reeds zijn aangewend en verder zullen moeten aangewend worden, daar onder meede begrepen de rekening van de advocaat van vrouwe T.A. Duikink voor zo verre de inwinninge betreft welke ten dien einde getaxeerd word op eene summa van drie en tachtig gulden en agt stuiver, mits des gevorderd doende verklaringe als na rechte, voorts de kosten van verzendinge en belearing der tegenwoordige procedure van praferentie.

Dat voorts beide crediteuren in den derden graad moetende geplaatst worden Jan Hendrik Olijdam als in huwelijk hebbende Jenneken Koelman, praferent zal zijn in de kooppenningen van een der twee stukken land te zamen met het huis in een perceel verkogt en zulks wel voor eene summa van een honderd en vijftig gl, immers indien en voor zo verre deze uit de kooppenningen van een van die twee stukken lands mogte kunnen vallen, ten welken einde een van die stukken land door het gerichte zal worden getaxeerd en de waarde van hetzelfde na evenredigheid der volle kooppenningen van het eerste verkogte perceel bestaande in het huis en twee stukken land bepaald en de vrouw T.A. Duikink in de overige kooppenningen van alle de op den 18 july 1801 gedistraheerde immobilia.

Voords word aan de weduwe van Jan Kistemaker het recht van praferentie in deezen ontzegt, doch haar recht en actie gereserveerd wordende voorts aan Jan Hendrik Olijdam en vrouwe T.A. Duikink opgelegd om des gerequireerd de deugdelijkheid hunner pretensie met eede te sterken en de kosten door ieder hunner ter bekominge zijner schuldvorderinge aangewend gecompenseerd en aan de uitgeblevene de purge voorbehouden als na landregt.

Aldus bij mij ondergeschreven geadviseerd te Almelo den 30 april 1802.

E. Dull dr.

De voornaamste redenen van dit gewijsde zijn onder anderen de volgende:

Dat de gerigtskosten zo tot explicatie reeds aangewend zijn en in het vervolg tot de finaale afdoening toe zullen moeten aangewend worden, als mede die welke tot inwinninge van de gedistraheerde effecten zijn geemploieerd, gelijk ook de sportulen en advys penningen vooraf uit de geheele kooppenningen zullen moeten worden betaalt; daarvan is de reden omdat alle deeze kosten tot algemeen nut aangewend zijn en daarom ook billijk van alle moeten gedragen worden waarvan daar ook de algemeene leer der rechtsgeleerden is quod in protapraxia creditorum primo loco ponendi sint sumtus judiciales in bonorum executionem ean que secutum super prolatione et concursu creditorum judicium quippe cum nec judiciales nec eorum ministri teneantur officia sua impartiri nisi recepto salario legibus aut consuetudin iis constituto to Wassen pr jud cap 22 par 65, Anth Matth. de auch l 1 cap 19 nr 1 en leqq, Christin ad II, Mechl tit 13 art 15 nr 2, Schrassert obs pr 184 nr 1 add, Schoma p 3 cons 19 nr 3 leqq en DDres ibidemall.

Waarna overgaande ter beschouwing van hetgeen in deezen het eigenlijk poinct in questie uitmaakt, bevonden wij hetzelfde aan de eene zijde niet daarin gelegen te zijn of eene schuldvordering uit hoofde van gerigtelijk schuldbekentnisse voortogt moet toe erkend worden boven eene schuld bij maagscheidinge op een goed gelegd, ten gevolge dat de vrouwe T.A. Duikink voorzien van eene gerigtelijke schuldbekentnisse daarom voor J.H. Olijdam zijn recht op eene maagscheidinge grondende zoude moeten geprafereerd verklaard en in eenen eerderen grade gesteld worden, wijl hier omtrend door de vrouw deducente geen reflectien gemaakt, nog de conclusie daarop door haar genomen is, nog ook aan de andere kante dat Jan Hendrik Olijdam de acte van hypothecatie door zijne partije in deezen overgelegd van eenig gebrek zoude beschuldigen en daarom beweerden dat zij met haare schuldvorderinge agter hem in eenen verderen graad zoude moeten geplaatst worden. Neen, beide zijn daarin eens dat zij wel in een en denzelfden, dat is in den derden graad ingevolge landregt p 1 tit 21 art 15 vers ten derden behoren, maar verschillen alleen en bepaaldelijk daarin:

1. of het geschrift op het welke Jan Hendrik Olijdam zijnen eisch fundeerd eene zodanige kinderscheidinge bevat welke in rechten voldoende is om eenig recht van voortogt te eischen.
2. of Jan Hendrik Olijdam na behoren beweezen hebbe dat een van de stukken lands bij executie van den 18 july 1801 gedistraheerd voor het kindergoed van desselfs vrouwe verbonden zij.

Welke beide stellingen door vrouwe T.A. Duikink worden ontkent hoofdsakelijk omdat ten aanzien van de eerste niet zoude blijken dat de handmerken onder die acte door de persoonen aan welke dezelve worden toegeschreven getrokken zijn, als hetwelk nog door getuigen geattesteerd, nog door de rigter gecertificeerd zoude zijn, dat ook die kinderscheidinge niet ten prothocolle zoude geregistreerd zijn en daardoor alle vereischens van een gerigtelijk verband in dezelve zoude ontbreken. Dat voorts indien de echtheid dezer kinderscheidinge al ontwijffelbaar en dezelve behoorlijk ten prothocolle geregistreerd was dan ten aanzien van de tweede stelling nog niet zoude blijken dat het daarin vermelde verband ook van kragt zijn moeste ten opzichte van een derde buiten de contrahenten omdat niet zoude bewezen zijn dat een van die gedistraheerde stukken land voor dat kindergoed verbonden is, als zullende omtrend het pratense verband alleen bevonden worden deeze woorden: is nog goedgevonden dat zij tot onderpand zullen hebben dat eene stukke land daar in de zogenaamde inventaris welke meede geen het minste teken van echtheid of authenticiteit zoude dragen, gesproken zoude worden van een stuk land onder de katerstede Endemans behorende en geensins als behorende onder het gedistraheerde erve Koelers behalve dat ook de tijdelijke rigter van Kedingen in den jaare 1779 dus vier jaaren nadat deeze kinderscheidinge door hem zoude geaprobeerd zijn zoude, hebben geattesteerd luid daarvan overgelegd attest bij deductie sub B dat de nu verkogte stukken lands te dier tijd ten eenemaal onbezwaard waren waaruit zoude volgen dat in die acte nooit een van de geexecuteerde stukken lands zouden bedoeld zijn daar nothans in allen gevalle door J.H. Olijdam, wilde hij enig recht van praferentie doen gelden, zoude moeten getoond zijn welk stuk land speciaal voor dat kindergoed verbonden is hetgeen hij zelfs niet eens zoude durven bepalen blijkens desselfs conclusie, zeggende daarbij dat hij praferentie beweerd op de kooppenningen van een der twee stukken lands door executante verkogt, zonder te bepalen welk van die beide stukken en zulks niet tegenstaande in die acte slegts van een stuk zoude gesproken worden.

Dan schoon deeze redenen op zig zelve niet verwerpelijk maar in tegendeel immers veele van dezelve vrij aannemelijk zijn, hebben zij dezelve echter in het onderhavige geval niet van die kragt kunnen oordelen dat wij daarom de sustenuie van Jan Hendrik Olijdam ongegrond verklaren en aan de vrouwe T.A. Duikink praferentie voor hem adjudiceeren konden.

Trouwens hoe zeer wij met haar erkennen dat het blotelijk vertoon van merken onder de meergemelde acte niets minder als een voldoende bewijs opleverd van dat die merken getrokken zijn door hen aan welke dezelve in de bijschriften: dit is het merk van Gerritdyna en zo van alle anderen welke dat contract ingegaan of over hetzelfde gestaan hebben worden toegeschreeven, vooral niet daar slegts een namelijk Harmen Nijhuys als mombaar zijn naam geschreven heeft en daar alle de bijschriften van een en dezelfde hand schijnen te weezen, waartoe wij gaarne en volmondig erkennen dat het getuigenis en ondertekeninge van anderen welke het trekken van dat merk gezien hebben noodwendig vereischt word omdat die merken evenzo wel door anderen zouden kunnen getrokken zijn, hebben wij echter niet kunnen of mogen twijfelen of die merken door hen aan welke te worden toegeschreeven getrokken en de acte van kinderscheidinge echt zij, in dier voegen opgerigt als bij de acte op den 12 oct. 1801 door Jan Hendrik Olijdam in originali geexhibeerd staat vermeld, nadat ons uit een authentycq extract uit het protocol van momberstellingen en kinderscheidingen des landgerichts Kedingen bij debath van Jan Hendrik Olijdam overgelegd gebleeken is dat op den 6 jan. 1775 in dat gerigte gecompereerd zijn Gerritdiena Koojers wed. wijlen Tennis Koelman als moeder en wettige voogdesse van haare twee onmondige kinderen bij wijlen haaren man voornoemt in echte verwekt, als namelijk een zoon genaamd Jan en een dogter genaamd Jenneken. Voorts als voogden en mombaren Harmen Nijhuis en Gerrit Jan Koojers welke bij handtastinge in plaats van eede hebben verklaard dat hunne pupillen door de gemaakte kinderscheidinge niet waren benadeeld, verzoekende voorts gerigtelijke approbatie gelijk deeze daarop is verleend geworden. Want uit collatie van de door Jan Hendrik Olijdam geproduceerde origineele acte met die welke ten voorzeiden dage ten protocolle is geregisteerd, blijkt dat deeze met die in allen opzichte woordelijk overeenkomt en dus beide een en dezelfde acte zijn, waaruit wij niet anders hebben kunnen besluiten als dat de bijschriften van de merken juist en de kinderscheidinge daardoor in behoorlijke forma gebragt is. Dit is tog geen de minste twijfel onderhevig omtrend die vier personen welke die acte aan den rigter ter

approbatie hebben aangeboden, terwijl door deze verklaring van die vier in zonderheid van de mombaren welke hunne verklaringe door handtastinge in plaats van eede gesterkt hebben alle twijfel of ook de twee getuigen Derk Dalewik en Gerrit Slagmans die acte onderhandmerkt hebben, ten eenemaal opgeheven en weggenomen is, ten gevolge dat wij die acte voor eene echte en formele kinderscheidinge hebben moeten houden en verklaren van die kragt te zijn als volgens landregt aan maagscheidingen of kinderscheidingen gegeven word.

Jaa, al wilde men al tegen alle recht en reden beweeren dat de merken van twe getuigen hiermede niet volledig bewezen waren, zelfs al was die acte in het geheel niet door getuigen getekend, zouden wij echter geen zwarigheid maken om met deeze gerigtelijke acte voor bewezen te erkennen dat aan de kindern een stukke land tot onderpand is gesteld voor de aan hen voor vaderlijk erfdeel toegekende penningen omdat, voor zo verre wij weten nergens geboden is dat eene maagscheidinge juist ten overstaan van getuigen moet geschieden en tegelijk verboden dat dezelve gerigtelijk worde ingegaan, houdende het daarom in allen gevalle daarvoor dat, vermits alle de contrahenten in den gerigte verklaard hebben of door zig tot de kinderscheidinge te refereren moeten ingehouden worden te hebben verklaart cum relatum insit referenti per notor, dat aan de kinderen ten voorschreven einde een stuk land tot onderpand gesteld is, zij daardoor het voorregt aan maagscheidinge verleend zijn, deelagtig geworden en daarom met hunne schuldvordering niet alleen in den derden graad moeten worden geplaatst maar ook geprefereerd voor die vrouwe van T.A. Duikink omdat de crediteuren van schulden in den derden graad behorende, de oudste na den tijd de jongste, na landregt moeten worden geprefereerd en de acte van kinderscheidinge op den 27 dec. 1774 opgericht en den 6 jan. 1775 gerigtelijk geapprobeerd, ouder is als de hypothecatie van vrouwe T.A. Duikink als gepasseerd den 3 sept. 1779, dus omtrend vijf jaaren laater. Zonder dat wij genoegsame redenen gevonden hebben om geen regard te slaan op het nader bewijs van J.H. Olijdam, ter oorzake hetzelve niet bij deductie maar bij debath is overgelegd, hetgeen vrouwe T.A. Duikink bij reces van den 16 jan 1802 wil aangezien hebben als allesins strijdende tegen de manier van procederen, want behalven dat het abusyf is dat het overleggen van bewijs bij debath tegen de manier van procederen zoude strijden daar men dit geduurig ziet practiseren, moest zij oordeelende bevoegd te zijn het bijvoegen van dat bewijs te mogen betwisten, daartoe geconcludeerd hebben als buiten het welke zij niet kan verwagten dat dit nader bewijs bij den richter ongemerkt zoude worden gepasseerd, vooral omdat in allen gevalle het al of niet moge bijvoegen van bewijs bij debath eene questie is welke het jus partium betreft waaromtrent geld juradex non impartitur officium nisi rogetus en vooral zoude dit in het onderhavig geval eene zodanige questie zijn omdat de bij debath van H.J. Olijdam overgelegde documenten geene nieuwe zijn maar dienen ter versterkinge van het bewijs hetgeen reeds bij deductie is overgelegd en alleen bij debath gevoegd omdat J.H. Olijdam met reden verwagten konde, zoals hij zegt verwagt te hebben, dat de praferentie op deeze penningen buiten form van proces zoude gereguleerd en afgedaan zijn omdat hij wel wist dat de originele acte van kinderscheidinge echt is, vertrouwen mogte dat ook zijne partije dezelve daarvoor erkennen en geloven zoude dat dezelve aan het gerigte ter approbatie gepresenteerd en door hetzelve goedgekeurd was, dewijl in dorso van dezelve geschreven staat: Nijenhuis den 6 jan. rigter J.A. van Hoevel, assessoren Hendrik Jalink en Hendrik Nijenhuis, alswaar uit blijkt dat het gerigte over die acte getuget en de approbatie van dezelve meer als vermoedelijk (wijl se anders zonder die tekening zoude zijn wederom gegeven) daarop gevolgd is.

En dit vermoeden moest versterkt worden doordien agter die acte geschreeven staat: deeze kinderscheidinge en mombaarstellinge word door mij in qualiteit als rigter van Kedingen geapprobeerd en is behoorlijk ten protocolle geregistreerd, want schoon dit staat afgezonderd en op eene andere bladzijde als het voorzeide Nijenhuis, staat dit Nijenhuis echter op de eerstvolgende bladzijde en kan mogelijk bij inadvertentie of uit onkunde van de rigter zo verre van het andere verwijderd staan. In allen gevalle moest dit natuurlijk aanleidinge geven om te vermoeden dat die kinderscheidinge gepresenteerd, geapprobeerd en ten protocolle geregistreerd was.

Te minder hebben wij ons bevoegd geacht dat nader bewijs ongemerkt te passeren omdat wij verkeerden in eene procedure over praferentie in welke volgens bekende practycq aan zodanige crediteuren welke hunne

pratensien ten deele, dog niet volledig gededuceerd hebben, een nadere termijn ter suppletie van het gebrek hunner deductie word toegestaan, cum in prorogatio processu non ita constrictum sit iudicis arbitrium ut vel partium iura supplere vel sententiam ad certum prasuppositum ferre protubeatur Carp juris pr for p 1 const 28 def nr 5. Ten welken einde volgens die zelfde rechtsgeleerde nr 2 genoeg zijnde si creditor saltem conjecturatum suam intentionem probavent zouden wij productie van nader bewijs aan dezelve hebben moeten toekennen indien zijne partije op het eerste gecapteerd en hij bij debath geen nader bewijs overgegeven hadde, omdat wij uit het in dorso aangetekende zouden hebben moeten gissen dat deeze acte gerigtelijk geapprobeerde en in het protocolle geregistreerd zoude weezen en omdat er geen reden is om te vermoeden dat die aantekening niet door den rigter maar door een ander zoude getekend zijn. maar in tegendeel een ieder welke de vrij zonderlinge hand van dien rigter ooit gezien heeft, die aantekeninge voor zijn schrift zal houden, gelijk ook de vrouwe T.A. Duikink uit vergelijkinge van dezelve met de acte van hypothecatie en het certificaat door haar bij deductie sub A en B overgelegd, hadde kunnen en moeten overtuigd worden dat alle drie van een en dezelfde hand zijn.

Eindelijk hebben wij de kragt van bewijs en verband uit hoofde van meergemelde acte op een der gedistraheerde stukken land niet verzwakt, veel min weggenomen omdat de rigter van Kedingen zoude verklaart hebben dat die stukken lands ten tijde der hypothecatie ten eenemaal onbezwaard waren, want behalven dat hij niet gecertificeerd heeft dat die stukken lands ten eenemaal onbezwaard waren maar dat hij geene verzettinge gevonden heeft en behalven dat hij verklaard de protocollen van verzettingen des gerigts Kedingen van den jare 1767 tot juny 1779 zo nauwkeurig als maar eenigsins mogelijk was, nagezien en aldaar geene verzettinge van Harmannus Koelman gevonden te hebben, daar deeze acte van kinderscheidinge niet in dat protocol maar in dat van kinderscheidingen en momberstellingen is geregistreerd, zoude ook dit certificaat van de rigter als was deeze acte in het protocol van momberstellinge en kinderscheidingen geregistreerd, of al hadde hij verklaard deselve in het protocol van momberstellinge en kinderscheidingen niet gevonden te hebben, de waarheid niet kunnen benadeelen, nog J.H. Olijdam daardoor verstoken worden van het ten behoeve van zijne vrouwe op die stukken land geconstitueerd verband, maar haar vrouwe T.A. Duikink alleen van dienst kunnen zijn om haar regres te neemen tegen hem welke door eene abusive verzekeringe haar aanleidinge tot nadeel gegeven hadde en hiertoe blijft zij alnog bevoegd en kan daarvan na haren rade gebruik maaken.

Waarmede dus betoogd hebbende dat ten behoeve van de vrouw van Jan Hendrik Olijdam bij acte van kinderscheidinge een stukke lands verpand is, zullen wij nog moeten onderzoeken of hij ten genoegen rechtens bewezen hebbe dat een van de in dezen gedistraheerde stukken, dat land zij. Ten welken einde wij ons verplicht geoordeeld hebben de kondschappen bij debath overgelegd in aanmerkinge te neemen, niet alleen om redenen hiervoren ten aanzien van het bij debath geapliceerde extract protocol aangevoerd, maar ook omdat J.H. Olijdam bij reces van den 16 jan. 1802 gezegt heeft dat indien vrouwe T.A. Duikink mogt vermeenen door die kondschap te zijn bezwaard, hij mogt lijden dat dezelve wierde gereproduceerd, jaa zelfs met nieuw bewijs gestraft en dat hetzelfde door haar voor den termijn van sluiten wierde overgegeven waarvan zij geen gebruik gemaakt, nog tot terugneeming van dat document conclusie genomen hebbende, hebben wij aan de eene zijde moeten oordeelen dat zij zig bij haar reces ten zelven dage gediend, te onregte beroepen heeft op de onmogelijkheid om die kondschap te kunnen reproduceeren als het welke zij zonder daartoe eene incidenteele conclusie te nemen kragt vergunninge van haare partije, hadde kunnen en mogen doen en aan de andere kante ons allesins verplicht geoordeeld die kondschap in aanmerking te nemen.

Want ook deeze kondschappen zijn geen nieuwe bewijzen, veel minder van nieuwe posities, maar strekken alleen ter ophelderinge en versterkinge van den inhoud van de acte van kinderscheidinge welke wij hier vooren getoond hebben in forma probanti te zijn en zouden ook omtrent deeze den deducant tot nadere deductie van zijn recht op een van de twee stukken lands toegelaten hebben, nadat wij gezien hebben dat de vrouwe deducante daarop reflectien maakt welke wij met grond moeten vermoeden dat door nader bewijs zoude kunnen opgelost worden omdat bij acte van kinderscheidinge gesproken word van een der twee stukken land welke door de moeder weduwe als behoorende tot den boedel van haar en haaren

wijlen man zijn opgegeven en van welke een der kinderen tot onderpand gesteld is en omdat er alle redenen zijn om te vooronderstellen dat dat stukke land een van die is welke nevens het huis door de executante zijn gedistraheerd. Immers men kan het tegendeel niet vooronderstellen zonder tegelijk te prasupponeren dat de moeder, behalven de op den inventaris gebragte nog andere vaste goederen, bezeten heeft.

Edog dit kan men niet stellen zonder de mombaren der twee kinderen van kwaade trouwe te beschuldigen omdat zij de berekening van der kinderendeel in den beiderlijken boedel ontwijfelbaar na den opgemaakten inventaris gemaakt en bij handtastinge in eedes plaatse verklaard hebben dat de onmondige door die kinderscheidinge geensins zijn benadeeld hetgeen zij niet konden verklaaren of zij moesten weten dat alle de effecten van den boedel op den inventaris gebragt zijn, op deezen nu zijn gebragt alle de gereede en ongereede goederen van Teunis Koelmans en Gerritdiena in echte bezeten, bestaande de ongereede in twee stukken bouwland groot ongeveer twee mudde gesaai gelegen bij het huis en dat deeze alle haare ongereede goederen ter dier tijd waaren, blijkt daaruit dat wel dezelfde maar ook behalven die nog een stuk hooyland aan de vrouwe deducente verzet is, dog van de eerste word bij de acte van hypothecatie gezegt dat se op den 24 april 1767 dus voor de kinderscheidinge, maar van het tweede dat op den 1 aug. 1779, dus na dezelve gekogt zijn. En dit word buiten alle tegenspraak gesteld door de kondschap van twee getuigen bij debath van Jan Hendrik Olijdam overgelegd, verklarende zeer wel te weten dat bij het plaatsjen Koelmans ten tijde van het overlijden van Teunis Koelmans geen meerder land geweest is, of nog is, als twee stukken land op Meengs kamp gelegen zo door mevrouw de wed. Eyl Ribbius verkogt zijn.

Dan hoe zeer wijdt hier meede ook voor beweezen achten zal het echter valsheid zijn indien waar is hetgeen bij debath van de vrouwe T.A. Duikink art 21 gezegt word, dat namelijk in de acte van kinderscheidinge alsmede in den inventaris zoude gesproken worden van een stuk lands dat onder de katerstede Endemans behoorde en geensins van een stuk lands tot het door haar verkogte erve Koelers behorende.

Edog hoe dikwijls wij die beide acten ook gelezen en herleezen hebben, kunnen wij er dit beweerde niet in vinden, maar wel dat in de eerste gezegt word dat Gerritdiena Koojers en haare twe onmondige kinderen van Teunis Koelman nu woonagtig zijn op het plaatsjen Endemans en in de tweede dat Teunis Koelman en Gerritdiena te samen woonagtig geweest zijn op het plaatsjen of katerstedeken Endemans in Harke, hetgeen niets minder opleverd als een bewijs van dat die ehelieden of de weduw eigenaren van dat plaatsjen geweest zijn, want nog bij de eene nog bij de andere word gezegt, maar bij den inventaris alleen opgegeven een huis en twee stukken land zonder te zeggen wat naam die hebben en waardoor dus natuurlijk het huis Koelmans en de daarbij gelegen twee stukken land verstaan worden, omdat in confesso is dat deeze het eigendom van die ehelieden en weduwe geweest zijn en niet beweezen, nog vermoedelijk is, gelijk wij hierboven getoond hebben dat zij behalven die andere vaste goederen zullen bezeten hebben. Is nu, gelijk getoond is, aan de vrouwe van J.H. Olijdam een stukke land verpand en heeft haar moeder geene stukken lands als die bij het huis Koelmans behooren bezeten, dan kan het verpandede ook onmogelijk een ander als een van deeze beide wezen en omdat deeze verpandinge ouder is als de hypothecatie van de vrouwe deducente hebben wij ook aan die praferentie boven deeze moeten geven. Voorts hebben wij aan de weduwe Kistemaker de praferentie moeten ontzeggen, niet alleen nog zo zeer omdat zij haaren eisch niet beweezen heeft, wijl wij haar per superius demonstrata zouden hebben moeten toelaten om dit te suppleren, maar in zonderheid omdat in dezen moet gedecideerd worden over de praferentie op kooppenningen geproflueerd van een reel goed zonder dat eenige beweeglijke goederen gedistraheerd of de geheele boedel desolaat gevallen is; zijnde haar echter haar recht en acte gereserveerd volgens de ll 467 ff de cess bon l 1 cod eod add Voet ad d tit ff nr 8. Wijders zijn de kosten door een ieder der crediteuren afzonderlijk aangeevend gecompenseerd volgens de algemeene practycq en vermits men geene redenen gevonden heeft om daarvan in het tegenwoordig geval af te wijken, daar een ieder hunner zijne schade quo vis meliori modo mogte zoeken voor te komen. Zijnde eindelijk de purge aan de uitgeblevene voorbehouden in gevolge landregt p 1 tit 21 art 14 en beide crediteuren opgelegd om de

deugdelijkheid hunner schuldvordering des gerequireerd met eede te sterken conform de gemeene practycq en bekende rechten, men zie onder anderen Berlich pr concl p 1 concl 64nr 69 add, Wesemb parat ad t ff de jure nr 10, Carp 2 def for p 1 const 28 defin 1 en 2.

Actum Goor den 19 juny 1802.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Harmannus Jalink en Derk Jalink

In gevolge afgegaene wheeten en citatien zijn op heden gecompareerd mr. D.J.R. Jordens en J.H. Olijdam noie exoris en is voorenstaande sententie in hunne presentie gepronuncieerd en uitgelezen.

In fidem. Wolter Jalink rigter